

Was Christus een Plaatsvervanger voor de zondestraf?

<http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=15690>, 22-6-2014

door dr. Harry A. Ironside ([http://en.wikipedia.org/wiki/Harry A. Ironside](http://en.wikipedia.org/wiki/Harry_A._Ironside))

Uit zijn boek: *Great Words of the Gospel*

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

LTRP noot: De emergent church leert dat de betekenis van Christus' dood op het kruis, niet betekent dat Hij onze plaatsvervanger was voor de straf over onze zonden, want een liefdevolle God zou nooit Zijn Zoon een gewelddadige dood in zenden voor de zonden van anderen. Emergents zeggen dat Hij een voorbeeld was van dienaarschap en in het afleggen van Zijn leven, maar Hij bewerkte geen plaatsvervangende verzoening. De Bijbel is echter erg duidelijk in deze zaak, zoals dr. Ironside verklaart. Als uw kinderen en kleinkinderen de bijbelse betekenis van Christus' plaatsvervangende dood voor de zondestraf niet begrijpen, help hen dan dit te beseffen voordat zij bij een jeugdgroep gaan of gaan studeren aan een christelijke universiteit, want daar zal hen heel waarschijnlijk een andere betekenis aangeleerd worden.

Het woord dat ik verlang met u te bespreken is er een dat eigenlijk niet in de Bijbel staat. Het is het woord "plaatsvervangende". Alhoewel dat woord niet in de Bijbel voorkomt, staat het voor een grote waarheid die doorheen de Schrift loopt van Genesis tot Openbaring. Dat is, het feit dat de Heer Jezus Christus in oneindige genade, de plaats innam van de arme, verloren, schuldige zondaars, en het voor een heilige God mogelijk maakte om uit te reiken in genade en allen te redden die tot Hem zouden komen in de naam van Zijn geliefde Zoon.

Ik heb niet één bepaalde tekst in gedachten, maar ik dacht aan zes verschillende passages in het Nieuwe Testament waar we dezelfde expressie hebben: Hij "heeft Zichzelf overgegeven"¹; en ik wil dat u met mij nadent over deze Schriftplaatsen. Hij die Zichzelf gaf was onze Heer Jezus Christus, en ik zou willen dat u zou opmerken voor wie Hij zichzelf gaf.

Hij gaf Zichzelf voor mij

In Galaten 2:20 schrijft Paulus:

"Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven".

Bemerk de individualiteit ervan. Paulus, die een bittere vervolger was geweest van Gods Volk, die een vijand was van het Kruis van Christus, werd op een dag de ogen geopend, en plots realiseerde hij zich dat Hij die gestorven was op dat Kruis daar naartoe is gegaan voor hem, Hij nam zijn plaats in, en dat het liefde was die Hem leidde naar deze schandelijke dood. Van dat ogenblik af ging het hart van Saul van Tarsus uit in aanbidding en dankbaarheid tot onze Heer Jezus Christus, en tot het einde van zijn dagen vond hij de grootste vreugde in een leven van dienstbaarheid, van liefde voor Hem die hem zo heeft liefgehad.

Het woord staat niet in de Bijbel, maar wel de leer

Zie hoe hij spreekt over Hem: "de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven". Daar heb je de kern van het Evangelie: "Zichzelf voor mij". Dat is plaatsvervangende of substitutie. Omdat het woord "plaatsvervangende" niet in de Bijbel staat, spreken mensen van een

¹ Gal. 1:4; 2:20; Ef. 5:2, 25; 1Tim. 2:6; Tit. 2:14.

verzoening door andere middelen dan door plaatsvervanging, zoals verzoening door voorbeeldigheid of verzoenende liefde, waardoor mensen zich bewonderend tot God keren, gewoon wegens de goedheid die Hij toonde door hen uit te zoeken in de persoon van Zijn Zoon. Maar nee, het Woord van God maakt het heel duidelijk. Het werk dat plaatsvond op Golgotha was een plaatsvervangende transactie. Het was de Heer Jezus Christus, Gods eigen Zoon, die mens werd voor onze verlossing, door Zichzelf te geven als een slachtoffer voor ons.

“De Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”. Dat is de taal van het geloof. Wanneer een arme, behoeftige zondaar kijkt naar dat Kruis en ziet, als het ware, de gezegende Redder daar hangen, dan zegt hij: “Hij was daar voor mij; het waren mijn zonden die Hem daar plaatsten; het was opdat ik mocht geschikt gemaakt worden voor de aanwezigheid van God dat Hij de duisternis inging en het oordeel van God over zonde verdroeg. Hij is mijn Plaatsvervanger. De Zoon van God had mij lief en gaf Zichzelf voor mij.

Hij gaf Zichzelf voor ons

Maar het is niet enkel voor mij, het is ook voor ons. In Efeziërs 5:2 lezen we:

“En wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God”

Ik ben zo dankbaar dat ik in mijn denken de gave van God niet hoeft te beperken tot een kleine groep, alsof het slechts voor een klein uitverkoren gezelschap was dat Jezus stierf. “Hij heeft Zichzelf voor ons overgegeven”. Ik kan in de hele wereld gaan en tot alle mensen zeggen, gered of niet gered, op gezag van Gods Woord: “Hij heeft Zichzelf voor ons overgegeven” - voor ieder van ons. Of u nu Jood of Heiden bent, erg religieus of niet religieus, ik wil tot u zeggen: “De Zoon heeft Zichzelf voor ons overgegeven”. Hij zag ons in onze verloren toestand, en ging naar Golgotha’s Kruis om ons te verlossen. Dat is hoe de profeet Jesaja het stelde. Hij zag eeuwen verder in de toekomstige geschiedenis naar de scène van Golgotha, en riep in geloof uit: “Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen” (Jesaja 53:5).

Jesaja 53 en “Je kent toch het Evangelie, niet?”

Enkele jaren geleden ging ik naar een stad in Minnesota om enkele meetings te houden. Mijn vrouw en onze oudste zoon, toen nog een kleine jongen, gingen met me mee. Toen we daar arriveerden ontmoetten we een zwaar gebouwde Schot. Hij zei: “Kom met me mee; ik zal u in mijn huis opnemen. Wij zullen u daar te slapen leggen, en bij de McKenzie’s zullen ze u te eten geven. Wij installeerden ons dan in zijn huis, en we gingen over naar de McKenzie’s voor onze maaltijd.

En het gebeurde dat er een dochter was in het gezin die de Heer Jezus Christus nog niet had ontvangen als haar Redder. De moeder zei: “Wilt u bidden voor Jean? Zij kent de weg, maar op een of andere manier wil ze toch niet komen. Ze zegt dat ze nog jong is en dat het te vroeg is om gesetteld te worden”. Wel, we hebben dan voor haar gebeden. Toen ik die namiddag predikte in de grote tent, zag ik Jean aandachtig luisteren naar de boodschap. Toen mijn preek afgelopen was, toen dacht ik dat zij een van dezen zou zijn die naar voren zouden komen wanneer de uitnodiging zou gedaan worden, maar in plaats daarvan, zag ik haar opstaan en weglopen, en ik voelde me wat ontgoocheld. Toen ik gedaan had met spreken tot hen die naar voren waren gekomen, ging ik naar huis, en toen ik daar aankwam zag ik mijn vrouw met een open Bijbel naast Jean zitten. Mijn vrouw zei tot me “Kom bij ons zitten. Ik tracht Jean te tonen dat Christus stierf in onze plaats, maar op een of andere manier lijkt ze dat niet te vatten”. Dus zat ik bij hen neer en zei zo iets als dit: “Jean, je kent toch het evangelie, niet?”

“Ja” zei ze, “ik denk het”.

“Wat is het Evangelie?”

“Wel, het is dat Christus stierf voor onze zonden, volgens de Schrift”; en mijn vrouw zei: “ik heb haar Jesaja 53 getoond”. De Bijbel lag open op dat hoofdstuk en dus zei ik: “Kijk, je hebt het hier staan: ‘Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing geko-

men” (Jesaja 53:5). Zie je het niet, Jean? Christus stierf voor jou, Hij nam jouw plaats in, Hij droeg Gods oordeel over onze zonden”.

“Ik zie wat daar geschreven staat”, antwoordde ze, “maar op een of andere manier kan ik er geen vat op krijgen voor mezelf. Het lijkt niet op mij te slaan”.

En dan gingen we op onze knieën en baden dat de Geest van God de grote waarheid van het plaatsvervangende werk op het Kruis voor haar werkelijkheid zou doen worden; en ik zei tot haar: “Jean, terwijl we hier op onze knieën zitten, wil ik dat je de woorden voor jezelf leest, en we zullen bidden dat de Heilige Geest ze voor jou zou openen”. En toen las ze: “Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen”.

Toen zei ze: “Ja, ik zie het, maar ik lijk niet in staat te zijn het me eigen te maken”.

Kan u zichzelf zien in het Evangelie?

En ik antwoordde: “Misschien zal het bij jou anders overkomen als je dit vers leest en het voor-naamwoord verandert, in de eerste persoon enkelvoud. Lees het vers zo: ‘Hij is om mijn overtredingen verwond’; omdat het dat ook werkelijk betekent. Hij werd verwond voor de overtredingen van ons allen, die van jou en die van mij, onze en de mijne. Lees het op deze wijze”. En zij begon te lezen: “Hij is om mijn overtredingen verwond”. Zij stopte toen er tranen opkwamen. Ze veegde die weg en las verder: “Hij is om mijn overtredingen verwond”, en opnieuw stopte ze; en dan las ze: “De straf die mij de vrede aanbrengt, was op Hem”, en dan riep ze: “O, ik zie het! ‘door Zijn striemen is er voor mij genezing gekomen’”. En op dat moment scheen het licht in haar verduisterde hart! Ze zag dat de Heer Jezus haar plaatsvervanger was; Hij had haar plaats ingenomen. Wij dankten, en dan zei ze dat ze moest gaan en het haar moeder vertellen. Ze wist echter niet dat al die tijd haar moeder buiten aan het venster had gestaan en alles had gehoord. Jean liep naar buiten en viel in de armen van haar moeder: “O moeder, moeder, ik ben gered; door Zijn striemen is er voor mij genezing gekomen”. Wat hadden we toen allen een heuglijke tijd!

Ziet u, dat is plaatsvervanging. Dat is de echte kern van het Evangelie.

Hij gaf Zichzelf voor de gemeente

Vervolgens hebben we een bijzondere groep voor wie de Heer Zichzelf gaf. In Efeziërs 5:25 staat het zo:

“Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven”.

Wanneer wij zullen thuiskomen in de heerlijkheid, als wij die verlost zijn in de aanwezigheid zullen gesteld worden van de hemelse Bruidegom, “zonder smet of rimpel of iets dergelijks” (vs. 27), dan zullen wij Hem aankijken en kunnen zeggen dat “Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven”.

Er bestaat een verhaal over een van de generaals van Cyrus de Grote, koning van Perzië die het grote machtige Babylon omverwierp, naar Gods voorzienigheid. Een van zijn generaals kwam thuis van een campagne en was geschokt te ondervinden dat tijdens zijn afwezigheid zijn eigen vrouw gearresteerd was en in de gevangenis gezet, beschuldigd van verraad tegen haar land, en diezelfde dag nog zou recht gesproken worden. De generaal haastte zich naar het hof van Cyrus, en de gardes brachten zijn geliefde vrouw binnen. Zij, de arme vrouw, bleek en angstig, hoorde de strenge stem van de Perzische heerser de doodstraf uitspreken. Haar man stond dichtbij en hoorde het. Op het moment, dat zij haar zouden meenemen om gedood te worden, ging hij naar voor en wierp zich neer voor de koning. “O sire” riep hij, “niet zij maar mij. Laat me mijn leven geven voor het hare. Breng mij ter dood maar spaar mijn vrouw”. En toe Cyrus neerwaarts op hem keek, werd hij zo getroffen door deze diepe toewijding en zijn liefde voor zijn vrouw, dat zijn hart week werd. Hij herinnerde zich ook hoe getrouw deze dienaar was geweest, en hij gaf het bevel dat zijn vrouw vrijgelaten zou worden. Haar werd alles vergeven. Toen haar man haar uit de kamer begeleidde, zei hij tot haar: “Heb je de blik van de koning gezien toen hij het woord ‘vergeven’ uitsprak?” Zij zei: “Ik heb het

gelaat van de koning niet gezien. Het enige gelaat dat ik kon zien was dat van de man die voor mij wilde sterven”.

O, als wij thuiskomen, als we het gelaat zullen zien van de Man die voor ons stierf, hoe zullen onze harten Hem dan prijzen! Hoe zullen we ons verheugen in zijn aanwezigheid als we zeggen: “Christus heeft mij liefgehad en heeft en Zichzelf voor mij overgegeven” (naar Efeziërs 5:2).

Hij gaf Zichzelf voor onze zonden

We moeten ons realiseren dat Hij niet enkel stierf om ons te verlossen van het oordeel wegens onze zonden, maar Hij stierf voor ons opdat wij mochten bevrijd worden van de kracht en pollutie van zonden hier en nu in dit leven. In Galaten 1:4 hebben we deze woorden:

“Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader”.

Hij gaf Zichzelf voor onze zonden, niet enkel opdat onze verleden zonden zouden vergeven worden, en niet enkel opdat wij voor Hem gerechtvaardigd mochten staan, maar ook opdat de kracht van de zonde zou gebroken worden in onze levens, opdat we niet langer onderworpen zouden zijn aan Satans gezag, en opdat we vrije mensen zouden zijn, die hier leven tot heerlijkheid van de Heer Jezus.

Dit is een van die waarheden die ik op het hart wil drukken van hen die nog maar recent tot een reddende kennis van Christus zijn gekomen. Beste jonge christen, wees er niet tevreden mee te weten dat u gered bent van de hel, hoe gezegend dat dit ook is, maar ga dag na dag vooruit tot een vollere wandel met God, opdat u gevrijwaard zou worden van zonde, en dat uw hele leven moge geleefd worden tot Zijn heerlijkheid.

Hij gaf Zichzelf voor allen

Iemand zou een vraag kunnen stellen: “Wel, het is helemaal waar dat de Schrift zegt dat de Zoon Zichzelf heeft gegeven voor mij, voor ons, voor de gemeente, en voor onze zonden, maar bent u er zeker van dat dit slaat op iedereen? Had Hij niet een bepaald uitverkoren gezelschap voor ogen toen Hij Zich overgaf, en als we niet tot dit gezelschap behoren, welk recht hebben wij dan eigenlijk om tot Hem te komen, en van Hem te verwachten iets voor ons te doen?” Als antwoord moet u 1 Timotheüs 2:5-6 beschouwen:

“Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen. Dit is het getuigenis op de door God bestemde tijd”.

O, beste vrienden, laat niets uw concept van de inclusiviteit van Christus' werk vernauwen. “Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen”. Tracht daar niets in te lezen wat het vers niet zegt. Sommige mensen zeggen: “Wel, uiteraard, we moeten begrijpen dat we hier de term ‘de uitverkorenen’ moeten inbrengen. Hij heeft Zichzelf gegeven als een losprijs voor alle uitverkorenen”. O nee, God heeft u of mij niet nodig om Hem uit Zijn woorden te laten komen. Hij weet hoe iets te zeggen, en Hij meent wat Hij zegt. Wanneer Hij schrijft: “Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen”, dan wil Hij dat we de woorden begrijpen exact zoals ze zijn geschreven.

En zo zeggen wij tot u, wie u ook mag zijn: de Heer Jezus gaf Zichzelf als een losprijs voor allen. Op Golgotha's Kruis droeg Hij de zonde weg door het offer van Zichzelf. Met andere woorden: Toen Hij Zichzelf presenteerde als een plaatsvervanger voor de schuldige mensheid, volbracht Hij het werk dat elke rechtvaardige eis van God genoegdoening gaf, en dat tegemoet kwam aan alle claims van Zijn heilige natuur, zodat op die basis, elke arme zondaar in de hele wereld die tot Christus komt gered zal worden op de basis van het plaatsvervangende werk van onze Heer Jezus Christus. Dat is de doctrine van de verzoening zoals we die hebben in de Bijbel.

Er zijn echter veel mensen die dit allemaal wel weten, maar die dat nooit geloofd en er nooit naar gehandeld hebben.

De tragedie van te falen Gods beloften te innen

Er bestaat een verhaal over een veteraan van de Amerikaanse Burgeroorlog die gevonden werd in grote armoede. De gezagsdragers van de stad vonden hem in zo'n erbarmelijke toestand dat zij dachten dat ze hem best naar een armentehuis zouden brengen. Een van hen merkte iets op aan de wand. Het was geen plaatje; het leek op een soort van document. Hij nam het van de muur en vroeg: "Wat is dit, mijn vriend?" De arme man antwoordde: "Dit werd naar mij gezonden door Abraham Lincoln zelf, en ik hield het bij me want zijn handtekening stond erop". Het bleek een cheque te zijn. Ik vergat het precieze bedrag maar het was een pensioencheque, ondertekend door de president, en naar deze man gezonden, vele jaren geleden. In plaats van de cheque te innen, hield de arme man deze al die tijd bij zich, en hij had die zelfs ingelijst en opgehangen aan de wand. Ondertussen werd hij armer en armer, totdat hij een kandidaat werd voor het armentehuis. Zij kwamen te weten dat de cheque nog steeds geldig was, alhoewel die vele jaren oud was, en dus hadden zij genoeg om voor de man zorg te dragen tot aan zijn dood.

Wees toch niet tevreden dat u de verklaring hebt van het plaatsvervangende werk van de Heer Jezus, maar ga zelf naar Hem toe, vertrouw Hem als uw eigen Redder. Verzilver uw "cheque". Hij gaf Zichzelf als een offergave en slachtoffer voor allen.

Lees in dit verband ook:

- o "Zij zeggen: God zou Zijn Zoon nooit een gewelddadige dood insturen voor de zonden van de mensheid": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/God-zond-Zoon-naar-dood.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm